

Datum van
inontvangstneming

:

22/02/2016

Zaak C-32/16

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

19 januari 2016

Verwijzende rechter:

Amtsgericht Dresden (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

10 december 2015

Verzoekende partij:

Ute Wunderlich

Verwerende partij:

Bulgarian Air Charter Limited

[OMISSIS]

Beschikking

In het geding tussen

Ute Wunderlich, [OMISSIS] Großschönau

- verzoekster,

[OMISSIS]

en

Bulgarian Air Charter Limited, [OMISSIS] Sofia, Bulgarije [OMISSIS]

- verweerster,

[OMISSIS]

[OMISSIS] in een zaak betreffende een eis **[Or. 2]**

geeft het Amtsgericht Dresden [OMISSIS]

[OMISSIS]

op 10 december 2015

de navolgende beschikking:

Verwijzing naar het Europees Hof van Justitie overeenkomstig artikel 267 VWEU tot uitlegging van de volgende abstract geformuleerde vraag wordt gelast:

Is sprake van annulering van een vlucht in de zin van artikel 2, lid 1, van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91, wanneer de geplande vlucht op tijd vertrekt en met niet meer dan drie uur vertraging op de geplande plaats van bestemming aankomt, maar een niet-geplande tussenlanding plaatsvindt?

Feiten

Aan deze vraag liggen de volgende feiten ten grondslag:

Verzoekster boekte bij verweerster een vlucht met vluchtnummer BUC6105 van Burgas (Boergas) (BOJ) naar Dresden (DRS), gepland vertrek op 13.09.2014 om 11:40 uur, geplande aankomst op 13.09.2014 om 13:00 uur. De vlucht vertrok op tijd in BUC. Na een niet geplande tussenlanding in Praag landde de vlucht ten slotte in Dresden om 13:20 uur, dus met een aankomstvertraging van twee uur en twintig minuten.

Volgens verzoekster

is sprake van annulering wegens de niet geplande tussenstop. Oorspronkelijk was niet gepland in Praag te landen, zodat is afgeweken van de oorspronkelijke vliegroute. Zij vordert als passagier 250,00 EUR compensatie. [Or. 5] **[Or. 3]**

Volgens verweerster

was er geen vluchtvertraging van drie uur of meer. De weersomstandigheden vereisten een tussenlanding in Praag. Er was geen annulering.

Vraag

1.

Volgens het arrest van het Hof van 13 oktober 2011 - C-83/10 - [ECLI:EU:C:2011:652] omschrijft artikel 2, onder l, van de verordening de

2

„annulering” als „het niet uitvoeren van een geplande vlucht waarop ten minste één plaats was geboekt”. Het Hof definieert het begrip „traject” als de door het vliegtuig af te leggen weg van de luchthaven van vertrek naar de luchthaven van bestemming, in een chronologische volgorde, dat willen zeggen dat het vliegtuig overeenkomstig het geplande traject is vertrokken, maar ook de in dat traject vastgestelde bestemming moet hebben bereikt. In dit opzicht beantwoordde het Hof de vraag of het begrip „annulering” in de zin van artikel 2, onder 1, van verordening nr. 261/2004 aldus dient te worden uitgelegd, dat daarvan slechts sprake is wanneer een geplande vlucht geen doorgang vindt, dan wel ook bij elke omstandigheid waardoor de vlucht waarvoor plaatsen werden geboekt, wel vertrekt maar niet op zijn bestemming aankomt, daaronder begrepen de gedwongen terugkeer om technische redenen naar de luchthaven van vertrek, aldus dat het niet volstaat om een vlucht als uitgevoerd te beschouwen dat het vliegtuig overeenkomstig het geplande traject is vertrokken, maar ook de in dat traject vastgestelde bestemming moet hebben bereikt. De omstandigheid dat het vliegtuig vertrokken is en vervolgens naar de luchthaven van vertrek is teruggekeerd zonder de in het traject vastgestelde bestemming te hebben bereikt, heeft tot gevolg dat de vlucht, zoals oorspronkelijk gepland, niet als uitgevoerd kan worden beschouwd.

Het Hof richt zich [OMISSIS] op het begrip „traject”. In dit verband heeft het Hof het begrip „traject” in zijn arrest van 19 november 2009, C-402/07 [ECLI:EU:C:2009:716] gedefinieerd als volgt:

„Een ‚vlucht’ in de zin van verordening nr. 261/2004 bestaat in een luchtvervoerhandeling die wordt uitgevoerd door een luchtvaartmaatschappij die het traject ervan vaststelt. **[Or. 4]**

Het traject vormt aldus een essentieel onderdeel van de vlucht, die wordt uitgevoerd volgens een vooraf door de vervoerder vastgestelde planning.”.

Het Hof maakt dus onderscheid tussen vertraging en annulering en stelt duidelijk dat geannuleerde en vertraagde vluchten dus twee duidelijk onderscheiden categorieën van vluchten vormen. Een vertraagde vlucht kan dus ook bij een langdurige vertraging niet als een „geannuleerde vlucht” worden gekwalificeerd. Wanneer de passagiers worden vervoerd op een vlucht die na de oorspronkelijk geplande vertrektijd vertrekt, kan de vlucht dus slechts als „geannuleerd” worden beschouwd indien de luchtvaartmaatschappij de passagiers met een andere vlucht vervoert, waarvan de oorspronkelijke planning verschilt van die van de oorspronkelijk geplande vlucht.

Het Bundesgerichtshof was in zijn arrest van 14 oktober 2008, Az.: X ZR 15/08, van oordeel dat de artikelen 4 en 5 van de verordening onderscheid maken tussen individuele passagiers die instap wordt geweigerd en wier vlucht wordt geannuleerd; „annulering” is volgens artikel 2, onder 1, van de verordening het niet uitvoeren van een geplande vlucht waarop ten minste één plaats was geboekt.

Volgens dit onderscheid betekent annulering dat er geen enkele intentie meer is om de vlucht in de geplande vorm uit te voeren; daarbij komt dus een subjectief element voor de vaststelling waarvan naar strekking en doel van de regeling het feitelijke subjectieve inzicht van de voor de luchtvaartonderneming handelende persoon evenwel geen rol kan spelen. Wat het in het bijzonder in overweging 12 van de verordening tot uitdrukking komende streven betreft om de overlast en het ongemak voor de passagiers als gevolg van het annuleren van vluchten te verminderen, kan slechts aan de verordening worden voldaan, wanneer op dit punt wordt uitgegaan van de uit de externe omstandigheden duidelijke intentie van de onderneming respectievelijk haar leidinggevend personeel.

2.

Op basis van het arrest van het Hof van 13 oktober 2011 - C-83/10 - gaan zowel het **Amtsgericht Frankfurt, vonnis van 26 oktober 2012 - 29 C 1400/12 (81)** [OMISSIS] als het **Amtsgericht AG Rüsselsheim, vonnis van 8 oktober 2013 - 3 C 2325/13 (32)** -, [OMISSIS] reeds bij een niet geplande tussenlanding uit van annulering.

a) Amtsgericht Frankfurt, vonnis van 26 oktober 2012 [OMISSIS]

Artikel 2, onder 1, van de verordening definieert „annulering” als het niet uitvoeren van een geplande vlucht waarop ten minste één plaats was geboekt. Relevant is dus wat moet worden verstaan onder „geplande vlucht”. Het Hof verklaarde in zijn arrest van 13 oktober 2011 – C-83/10 - dat een vlucht niet als uitgevoerd kan worden beschouwd, wanneer het vliegtuig, zoals oorspronkelijk gepland, vertrokken is **[Or. 5]**; het moet ook zijn na dit traject geplande bestemming bereiken. De omstandigheid dat het vliegtuig vertrokken is en vervolgens naar de luchthaven van vertrek is teruggekeerd zonder de in het traject vastgestelde bestemming te hebben bereikt, heeft tot gevolg dat de vlucht, zoals oorspronkelijk gepland, niet als uitgevoerd kan worden beschouwd (punt 28). Een uitdrukkelijke beslissing van de luchtvaartonderneming tot annulering van de vlucht is niet vereist om annulering in de zin van de verordening aan te nemen.

Het traject geeft een „vlucht” dus zijn beslissende vorm. Het verlaten van het oorspronkelijke traject door het vliegtuig en het inlassen van een niet geplande tussenstop in München is dus een zo ingrijpende verandering van het oorspronkelijke traject dat de geplande vlucht niet als uitgevoerd kan worden beschouwd. Weliswaar verklaart het Hof in het aangehaalde arrest verder dat in beginsel kan worden geconcludeerd dat er sprake is van een annulering wanneer de oorspronkelijk geplande en vertraagde vlucht wordt vervangen door een andere vlucht, dat wil zeggen wanneer de planning van de oorspronkelijke vlucht wordt opgegeven en de passagiers van deze vlucht zich aansluiten bij de passagiers van een andere vlucht die eveneens is gepland. Deze argumenten mogen evenwel niet aldus worden opgevat dat

het Hof slechts annulering mag aannemen wanneer is voldaan aan deze voorwaarden. Veeleer moet worden uitgegaan van de bijzonderheden van het te onderzoeken individuele geval. Vanuit het standpunt van de passagiers is de situatie niet anders dan wanneer zij na terugkeer naar de luchthaven van vertrek of naar een andere luchthaven in het vliegtuig mogen blijven zitten of op een ander vliegtuig moeten overstappen.

b) AG Rüsselsheim, vonnis van 8 oktober 2013 [OMISSIS]

Verweersters gedrag moet worden beschouwd als feitelijke annulering aangezien de door verzoeksters geboekte vlucht van Frankfurt naar Cruz de la Palma, als gepland in Frankfurt begon, maar wegens een technisch defect naar Berlijn vloog waar het vliegtuig werd hersteld en van waar de vlucht naar Cruz de la Palma werd uitgevoerd. Een annulering is volgens de wettelijke definitie in artikel 21 het niet uitvoeren van een geplande vlucht waarop ten minste één plaats was geboekt. Om een vlucht als „uitgevoerd” te kunnen beschouwen volstaat het volgens de rechtspraak van het Hof niet dat een vliegtuig volgens het geplande traject is gestart, maar het moet ook zijn bestemming als gepland na het traject bereiken (arrest Hof van 13 oktober 2011 – C-83/10). In casu is het vliegtuig weliswaar in Frankfurt [Or. 6] vertrokken, maar niet rechtstreeks naar Cruz de la Palma gevlogen; er was een tussenlanding te Berlijn, hetgeen niet overeenkomt met het oorspronkelijke traject zodat sprake is van annulering.

In dit opzicht is irrelevant dat verzoeker niet meer heeft deelgenomen aan de vlucht van Berlijn naar Cruz de la Palma, aangezien de oorspronkelijk geboekte vlucht reeds was geannuleerd door de „tussenlanding” in Berlijn.

3.

Derhalve rijst de uitleggingsvraag of annulering van een vlucht in de zin [van] artikel 2, lid 1, van verordening (EG) 261/2004 reeds kan worden aangenomen, wanneer alleen sprake is van een wezenlijke wijziging van het traject, zonder enige verdere invloed op de vlucht als zodanig, bepaald door zijn vluchtnummer, de plaats van vertrek en van bestemming.

[OMISSIS]